

Strigăt de bucurie

Strigăt de bucurie

"Ferice de poporul care cunoaște strigătul de bucurie! Ei umblă în lumina fetei Tale, Doamne!" (Psalmul 89.15)

Puțină lumină de soare înviorează ființele; păsărelele, care mai înainte stăteau triste, când dă soarele încep să cânte; toate sunt mângâiate când strălucește soarele. De câte ori n-am văzut noi această schimbare, când după ploaie a venit lumină! Părea că cerul s-ar fi coborât cu dragoste pe pământ ca să-i usuce lacrimile și să-l împodobească cu o haină nouă de culori frumoase. În înțeles spiritual, acest tablou este foarte plăcut: arătarea Domnului „toarnă” strălucire peste slăbiciunile noastre și preface încercările noastre în biruințe. Starea Lui de față înlătura tristețea care se așterne ca un nor peste cele mai bune simțăminte ale noastre și, în felul acesta, ne luminează toate întunecimile noastre. Lumina feței Lui este pentru sfinții Săi ca o dimineață fără nori: ea aduce numai bucurie.

Până n-am avut legătură personală cu Domnul Isus, n-am știut că aş putea fi fericit. De atunci, am auzit atâtea „păsărele ciripind în sufletul meu”, cum n-aş fi visat vreodată. Niciodată sufletul meu întristat nu şi-a imaginat că viaţa omenească ar putea să simtă fericirea divină sau că pamântul este asa de aproape de cer. Negreşit, face să trăieşti în legătură cu Cel care este iubirea Personificată. Bucuria pământească nu se poate asemana cu bucuria pusă de Domnul Isus în suflete, așa cum lampa din mina de cărbune nu se poate asemană cu soarele de pe cer.